

Wat er nu allemaal bloeit en groeit.....

Het zal niemand zijn ontgaan want iedereen heeft er mee te maken: de corona crisis. De meeste activiteiten liggen stil en de agenda's lopen leeg. Voor diegenen die besmet zijn geraakt en diegenen die zonder werk en inkomen thuis zitten natuurlijk een grote ramp en daarbij vergeleken het is verplicht thuis zitten voor anderen, zoals gepensioneerde ondergetekende, slechts een klein ongemak. Zeker omdat we hier in de onmiddellijke omgeving vele mooie natuur hebben waar we hier van kunnen genieten.

Halverwege afgelopen maand ben ik eens een keer naar de Pan geweest. Een natuurgebied bij Maarheeze doorsneden door de Sterkselse Aa en het Sterksels kanaal. Daar stond de vogelkers in volle bloei, Inlandse vogelkers wel te verstaan en niet de Amerikaanse vogelkers, de bospest. Het verschil tussen die twee is heel gemakkelijk. De Amerikaanse vogelkers heeft glimmende blaadjes terwijl die van onze eigen vogelkers gewoon mat zijn. Op de weg terug naar huis zag ik in een tuin nog iets heel speciaals een azalea haag. Een grote bonk roze zo iets had ik nog nooit gezien en een plaatje daarvan wilde ik u niet onthouden.

Ook in de omgeving van Altweerderheide heb ik op mijn wandelingen de nodige bijzondere dingen gezien. Beginnende op de Kruispeelweg (parkeren voor het

gesloten parkeerterrein) kun je langs een klein beekje en de kassen van een tuinier wandelen naar een bekenviersprong. Onderweg kom je langs een weiland vol met wilde planten. Mijn aandacht werd getrokken door een grote, roze plek daarin en dat waren heel, heel veel roze bloempjes: reigersbekken. Op mijn weg naar al die reigersbekken zag ook nog, aan een uitgebloeide stengel, een klein nestje zitten. Het nestje van een veldwesp. Niet groter dan zo'n stuk of tien celletjes en moeder was bezig om in elk celletje een eitje te leggen. Natuurlijk had ik toen mijn fototoestel niet bij en de volgende dag toen ik terug ben geweest met fototoestel om die reigersbekken te fotograferen, heb ik dat nestje niet meer terug gevonden. Ja wat wil je? Een objectje van ca een bij een cm op enkele ha weiland.

Na wat doorwandelen kwam ik op de Diesterbaan. Als je die dwars oversteekt kom je ik op een bospad uit. Aan de rand daarvan staat in een paardenweitje een groot bord met een nogal opvallende boodschap.

Aan dat pad zag ik al een eerste botanische bijzonderheid. Een klein groen plantje met tegenoverstaande bladeren zonder bladstengel. De blaadjes

vormden dus zo een kommetje rond de steel en in het bovenste kommetje zaten, dus aan de top van de stengel, enkele kleine witte bloempjes. Ik had geen idee wat het was maar mijn vrouw wist meteen de naam: Winterpostelein. Een heel opvallend groeiseltje. Ik kende postelein wel als groente. Mijn vader was er gek op mijn zussen en ik niet.. Een eindje verder staan over een lengte denk van zo'n 100 meter enkele plaatsen met Dalkruid. Ook een zeer bijzondere en zeker niet alledaags plantje.

Tenslotte nog een ander leuk bosplantje: het Lelietje van Dalen. Een echt bosplantje dat nu in bloei staat en heel erg lekker ruikt. Maar pas op! Hert is een van de meest giftige planten die we kennen. Wilt u hem in het wild zien? In Swartbroek op het zandpaadje achter de kerk en het kerkhof staan diverse vierkante meters daarvan.

Herman Beuvers